

Arrest

nr. 183 320 van 2 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Somalisch staatsburger te zijn, afkomstig uit Al-Khobar (Saoedi-Arabië). U behoort tot de clan Ajuraan.

Op 1 januari 2015 werd u door de Saoedische autoriteiten gearresteerd. U werkte na uw uren als koerier voor uw baas. Hij vroeg u een pakket op te halen bij een vriend. Deze man legde een doos wijn in de auto, die u naar uw baas moest brengen. Onderweg werd u tegengehouden aan een controlepost. De politie vond de doos wijn. U werd aangehouden en naar het politiekantoor gebracht.

U verklaarde dat u de wijn vervoerde voor uw baas. Uw werkgever, zelf een Saoedi, ontkende alle betrokkenheid en werd door de politie geloofd. Drie dagen later werd u naar de gevangenis gebracht.

Na twee weken werd u voor de rechtbank gedaagd. U werd veroordeeld tot 3 maanden gevangenis, 250 zweepslagen en deportatie naar Somalië, aangezien u niet over de Saoedische nationaliteit beschikte. U zat 3 maanden in de gevangenis van Al-Khobar. Daarna verbleef u 2 maanden in de gevangenis van Jeddah, in afwachting van uw repatriëring. Op 17 mei 2015 werd u naar Mogadishu gevlogen.

Bij uw aankomst in Mogadishu werd u opgewacht door uw oom langs vaderskant. U reisde met uw oom mee naar diens woonplaats in de stad Baardheere, Gedo. U trouwde er met zijn dochter. Om geld te verdienen begon u er privéles Arabisch te geven aan jongens en meisjes uit de stad.

Op 15 juni 2015 werd u benaderd door mannen van Al Shabaab. Zij zeiden dat ze wisten dat u Arabisch sprak, en vroegen u om voor hen te spioneren. Concreet moest u de communicatie die via een apparaat binnenkwam beluisteren, en van het Arabisch naar het Somalisch vertalen voor hen. Ten tweede bevelen ze u om te stoppen met het geven van lessen, en alleen maar voor hen te komen werken. U antwoordde dat u er over zou nadenken.

Vijf dagen later drongen ze uw huis binnen. U was op dat moment aan het lesgeven. De mannen zeiden dat ze u bevelen hadden te stoppen, en begonnen u te slaan, waardoor u uw arm brak. U werd geblinddoekt en meegenomen naar een gevangenis. U zat daar gevangen tot 5 juli 2015. Op die dag werd u naar buiten gebracht om te bidden. Er brak op dat moment een gevecht uit tussen Al Shabaab en AMISOM. U ging op dat moment lopen met de andere gevangenen. Samen met hen reed u naar Mogadishu. Daar contacteerde u een smokkelaar.

Op 10 juli 2015 verliet u Mogadishu met het vliegtuig. U landde in Addis Ababa (Ethiopië). Daar verbleef u ongeveer 10 dagen. Vervolgens reisde u per wagen naar Khartoum (Soedan). Van daaruit reisde u naar Libië of Tsjaad, waar u een tijd in de woestijn verbleef. Van daaruit ging u naar Libië, waar u twee weken verbleef. U vertrok met de boot richting Italië, waar u op 10 augustus 2015 aankwam. In Italië nam u de trein. U stapte verschillende keren over op andere treinen, onder meer in Duitsland. U kwam aan in België op 18 augustus. U vroeg asiel aan op 19 augustus 2015.

U legde volgende documenten voor: uw geboortecertificaat uit Saoedi-Arabië, een kopie van uw verblijfsvergunning, een kopie van uw Somalische paspoort (uitgereikt in Saoedi-Arabië), twee schoolrapporten uit Saoedi-Arabië, inschrijvingsbewijs en rapportkaart van internationale testen van de University of Cambridge en een attest 'International Computer Driving license' van de Seattle Academy in Jordanië.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS 20 juni 2016, p.2). U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Baardheere, Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uw verblijf in Baardheere wordt niet aangenomen omdat uw verklaringen over de sociale en politieke toestand niet geloofwaardig zijn.

U verklaart dat u in de problemen kwam met Al Shabaab omwille van het feit dat u was beginnen lesgeven aan jongens en meisjes tegelijk. Gemengde klassen zijn in Al Shabaab-gebied echter verboden (zie informatie in het administratieve dossier). Volgens de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, legt Al Shabaab de inwoners van de regio's die ze controleren een bijzonder strenge interpretatie van de Shariawetgeving op (zie informatie in het administratieve dossier). Als inwoner van deze gebieden is het naleven van de regels die Al Shabaab oplegt van essentieel belang voor het zelfbehoud. De straffen die Al Shabaab oplegt voor het overtreden van deze wetten zijn bijzonder streng, gaande van publieke zweepslagen, steniging en onthoofding tot amputatie. Duizenden mensen zijn door hen opgesloten in onmenselijke omstandigheden omdat ze beschuldigd werden van 'kleine overtredingen' (zie informatie in het administratieve dossier).

Bovendien was Baardheere tot eind juli 2015 in het bijzonder een plaats waar Al Shabaab al voor een lange periode een heel sterke aanwezigheid had. In mei 2014 hield Al Shabaab bijvoorbeeld in Baardheere een publiek event waarop de buit van een raid in Kenia werd tentoongespreid (zie informatie in het administratieve dossier). Straffen zoals amputaties, stenigingen, onthoofdingen en zweepslagen werden er in het publiek uitgevoerd. In Baardheere werden er in januari 2015 bijvoorbeeld vermeende spionnen geëxecuteerd voor een groot publiek (zie informatie in het administratieve dossier). De streek rond Baardheere was tot juli 2015 één van de sterkste machtsbasissen van Al Shabaab. Zeker in die stad was het dus van essentieel belang voor het zelfbehoud om zich bewust te zijn van en zich te houden aan de regels die Al Shabaab stelde.

Het is dus niet geloofwaardig dat u precies in Baardheere zomaar zou beginnen lesgeven aan een gemengde klas van jongens en meisjes. Gemengde klassen komen, zoals u zelf aangeeft, nota bene ook niet voor in Saoedi-Arabië, waar u vandaan komt (CGVS, p.18). U geeft zelf aan dat u wist dat gemengde klassen door Al Shabaab verboden waren, maar dat u niet twee keer dezelfde les wou geven aan een verschillende groep, en dat u om tijd te besparen jongens en meisjes samen zette (CGVS, p.18). Gezien de hierboven vernoemde informatie kan er aan deze verklaringen geen geloof worden gehecht, omdat uw handelingen in de context waarin u verbleef van een hoogst onwaarschijnlijke lichtzinnigheid getuigen. Wanneer u er mee wordt geconfronteerd dat dit wel een heel risicovolle onderneming is, geeft u aan dat het uw vrouw is die u heeft aangezet om deze job te doen (CGVS, p. 19). Dit is niet aannemelijk, aangezien uw vrouw haar hele leven in Baardheere doorbracht, en zich dus nog meer dan u bewust moet zijn geweest van de situatie ter plekke. Hiermee geconfronteerd verklaart u enkel maar dat u zich bewust was van het risico, maar dat u van plan was om na één maand te stoppen met lesgeven (CGVS, p.19). Gezien de strengheid van de straffen die er op overtredingen van de wet van Al Shabaab rusten, is het ook nog eens compleet onaannemelijk dat u, nadat u door hen bent bevolen om te stoppen met lesgeven, gewoon blijft voortdoen. Bovendien is het niet geloofwaardig dat inwoners van de stad Baardheere, die op dat moment al 7 jaar onder het bewind van Al Shabaab leefden, zo onbesuisd de regels zouden overtreden door hun kinderen naar een gemengde klas te laten gaan. Uit uw verklaringen over uw problemen met Al Shabaab in Baardheere blijkt dat u geen enkele notie hebt over de concrete dagdagelijkse politieke en sociale situatie in de stad. Dit maakt uw hele verblijf in Baardheere niet aannemelijk.

U weet bovendien zo goed als niets over Al Shabaab zelf. U geeft aan dat het een terroristische militie is, dat ze meestal gemaskerd zijn, een zwarte vlag hebben met daarop 'geen andere god behalve de ene god' en dat ze Pakistaanse kleren dragen (CGVS, p.19). Tot driemaal toe wordt u gevraagd om te vertellen wat u weet over Al Shabaab, en u geeft aan niet meer te kunnen vertellen (CGVS, p.19). De aanwezigheid van Al Shabaab heeft, zoals hierboven beschreven, een gigantische impact op de samenleving in Somalië en in Baardheere in het bijzonder. Van iemand die zich uit vrije wil naar een dergelijk volatiel gebied begeeft, mag op zijn minst verwacht worden dat hij enige notie heeft van de situatie ter plekke. Te meer gezien u beweert dat u er terecht kwam bij familie die al geruime tijd in Baardheere leefde, en dus de regels en de ernst van de situatie maar al te goed zou moeten kennen. Het is niet geloofwaardig dat u na uw aankomst in Somalië linea recta naar het hart van het oorlogsgebied trekt, totaal ondoordacht, zonder enig besef te hebben van wat er op die plek gaande is. Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat Al Shabaab extreem achterdochtig is ten opzichte van mensen die vanuit overheidsgebied de grenzen van hun territorium overschrijden, en zeker ten opzichte van mensen die uit het buitenland komen (zie informatie in het administratieve dossier). Al Shabaab 'ziet overal spionnen', en de straffen voor mensen die van spionage beschuldigd worden, zijn extreem zwaar. In het licht daarvan getuigen uw verklaringen over de beslissing om rechtstreeks naar Baardheere door te reizen, als iemand die nog nooit in Somalië geweest is, van een lichtzinnigheid en roekeloosheid die uw gedrag onaannemelijk maken. Te meer omdat u ook over een netwerk van familie in Mogadishu zelf beschikte, namelijk twee ooms langs moederszijde. Wanneer u gevraagd wordt waarom u niet in Mogadishu bent gebleven, in plaats van naar Baardheere te gaan, antwoordt u dat het contact met uw ooms aan moederszijde niet goed was (CGVS, p.21). U verklaart dat dit te wijten is aan het feit dat zij geen financiële hulp kregen van uw familie vanuit Saoedi-Arabië. Aan deze verklaringen kan weinig

geloof worden gehecht, aangezien u in het begin van het gehoor op het Commissariaat-generaal hebt verklaard dat uw moeder gewoon contact hield met haar broers (CGVS, p.6). Dit wordt ondersteund door de landeninformatie, die stelt dat Somalische vrouwen doorgaans een nauwe band onderhouden met hun broers, en dat er heel vaak een bijzonder en dicht contact is tussen de kinderen van een vrouw en haar broers (zie informatie in het administratieve dossier). Daardoor kan uw verblijf in Baardheere door het Commissariaat-generaal niet worden aangenomen.

U werd op het einde van het gehoor tot tweemaal toe geconfronteerd met de ernstige twijfels bij uw voorgehouden verblijfplaats in Baardheere van 18 mei tot 5 juli 2015, maar u blijft bij uw verklaringen (CGVS, p.22). U bent er uitdrukkelijk op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p.2).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk verbleven te hebben in het district Baardheere, provincie Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Baardheere, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baardheere heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan, zoals de door u beweerde arrestatie en rekrutering voor spionage door Al Shabaab. Bijgevolg kan ter zake ten aanzien van u geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet weerhouden worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien de door u beweerde repatriëring naar Mogadishu vanuit Saoedi-Arabië niet onmiddellijk betwist wordt door het Commissariaat-generaal, moet de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus gebeuren ten aanzien van Mogadishu. Zoals hierboven reeds geargumenteed beschikt u over een netwerk van familie in Mogadishu. De landeninfo wijst uit dat familienetwerken van groot belang zijn voor iemands maatschappelijke integratie (zie informatie in het administratieve dossier). Het Commissariaat-generaal gaat ervan uit dat u hiervoor beroep kan doen op uw ooms in Mogadishu. Ten tweede is het Commissariaat-generaal van mening dat u dankzij uw profiel als hoogopgeleide jonge man met een goede talenkennis zeker niet onder een kwetsbare categorie valt. U staat uw profiel als hoogopgeleide door de rapporten die u voorlegt van de Al Safi International School en de University of Cambridge. Bovendien wordt uw onafhankelijkheids- en ondernemingszin geïllustreerd door uw verblijf van zes maanden in Jordanië, dat u aantoont door middel van een certificaat van de Seattle Academy. Het is dus redelijk te verwachten van iemand met uw profiel dat u in Mogadishu de kans heeft om een leven en carrière uit te bouwen.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld.

UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens

in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in Mogadishu.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, en op diplomatieke konvooien. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, meestal bomaanslagen en verder verschillende incidenten tussen veiligheidsdiensten.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper TRibunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven.

De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië,

waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient dus besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

U legt geen documenten voor die uw reisweg of asielrelaas kunnen staven. De door u voorgelegde documenten houden verband met uw identiteit, nationaliteit, verblijf in Saoedi-Arabië en uw profiel, die geen van allen door het Commissariaat-generaal worden betwist. Daarbij moet worden opgemerkt dat u van uw paspoort slechts de kopie van enkele pagina's meegeeft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "Artikel van "The Guardian", dd. 22 januari 2016", "Artikel van "The Telegraph", dd. 26 februari 2016", "Artikels "NDTV" en "Garowe" dd. 11 april 2016", "Artikel "Newsweek" dd. 19 april 2016", "Artikel Al Jazeera, dd. 2 juni 2016", "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia dd. 16 mei 2016", "Artikel "De Morgen" dd. 25 juni 2016" en "Artikel "De Morgen" 26 juli 2016".

Ter zitting toont verzoekende partij "het originele certificaat mbt haar functie als lesgever in Saoedi Arabië".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 juni 2016 in een eerste middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Volgens verzoeker "is verwerende partij te streng wanneer zij het gedrag van de verwerende partij in Bardere analyseert. Het was immers geen "keuze" van haar om naar Bardere te gaan; zij had echter geen andere mogelijkheid nadat zij door Saoedi-Arabië werd "gerepatriëerd", nu Bardere de enige plek was waar zij een beroep kon doen op familiebanden, aangezien het contact met de ooms langs moederskant niet optimaal was.". Hij wijst erop dat hij "in totaal een goeie maand" in Baardheere verbleven heeft. Dit geldt, aldus verzoeker, ook "voor de risico's die de verzoekende partij genomen heeft en die ook voortvloeiden uit haar gebrekkige kennis van Al Shabaab en de noodzaak om in een inkomen te voorzien".

Hij benadrukt dat niet ontkend wordt dat hij zijn hele leven in Saoedi-Arabië heeft doorgebracht en al evenmin wordt zijn Somalische nationaliteit ontkend.

Aangaande de subsidiaire bescherming herneemt verzoeker passages uit de informatie in het administratief dossier inzake de veiligheidssituatie in Mogadishu.

Hij wijst op de complexe aanslagen waarbij burgers om het leven kwamen, de andere gewelddadige incidenten en het geweld tegen burgers dat gestegen zou zijn. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker

"Artikel van "The Guardian", dd. 22 januari 2016", "Artikel van "The Telegraph", dd. 26 februari 2016", "Artikels "NDTV" en "Garowe" dd. 11 april 2016", "Artikel "Newsweek" dd. 19 april 2016" en "Artikel Al Jazeera, dd. 2 juni 2016", over recente aanslagen waarbij gewone burgers omkwamen. Hij citeert uit "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia dd. 16 mei 2016" aangaande de terugkeer naar Mogadishu en de desastreuse humanitaire situatie aldaar.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker *"de bestreden beslissing ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen"*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. *In casu* zijn verzoekers verklaringen over Baardheere, Gedo, Somalië, waar hij twee maanden gewoond en gewerkt heeft, dermate onaannemelijk en niet doorleefd dat zijn verblijf in en herkomst uit Baardheere en uit Somalië ondermijnd wordt.

2.5. Zo was verzoeker onaannemelijk onwetend over Al Shabaab: *"Ik weet dat het een terroristische militie is. Samenwerken met hen is doden of dood zijn. (...) Ze zijn meestal gemaskerd. Ze hebben altijd een zwarte vlag met wit schrift op. En de vlag in de auto. Daarop staat 'geen andere god behalve de god'. (...) Ze dragen pakistaanse kleren. (...) Op dit moment kan ik niet veel vertellen."* (gehoor, p. 19). Dergelijke vage en oppervlakkige verklaringen doen afbreuk aan zijn beweerd verblijf in Baardheere, Somalië, gezien de stad in juli 2015 al 7 jaar onder het bewind van Al Shabaab stond, temeer daar verzoeker trouwde met een vrouw die haar hele leven in Baardheere doorbracht en hij dus terecht kwam in een familie die jarenlange ervaring had met Al Shabaab. Verzoeker gaf bovendien beweerdelijk les en stond dan ook volop in het maatschappelijk gebeuren.

2.6. Verder verklaarde verzoeker dat hij één week na zijn aankomst in Baardheere bij hem thuis (gehoor, p. 18) Arabisch lessen startte aan zowel jongens en meisjes, terwijl hij wist dat gemengde klassen door Al Shabaab verboden waren en hij zelf aangaf dat dergelijke gemengde klassen in Saoedi-Arabië niet voorkomen (gehoor, p. 18). Dergelijk risicovol gedrag is geheel ongeloofwaardig, daar uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Al Shabaab de inwoners van de regio's die ze controleren een bijzonder strenge interpretatie van de Shariawetgeving oplegt, dat de straffen die worden opgelegd voor het overtreden van deze wetten bijzonder streng zijn, gaande van publieke zweepslagen, steniging en onthoofding tot amputatie, en dat duizenden mensen door hen opgesloten zijn in onmenselijke omstandigheden omdat ze beschuldigd werden van 'kleine overtredingen'. Uit deze informatie blijkt tevens dat Baardheere in juli 2015 al 7 jaar onder het bewind van Al Shabaab stond en tot juli 2015 één van de sterkste machtsbasissen van Al Shabaab was. In mei 2014 hield Al Shabaab bijvoorbeeld in Baardheere een publiek event waarop de buit van een raid in Kenia werd tentoongespreid, straffen zoals amputaties, stenigingen, onthoofdingen en zweepslagen werden er in het publiek uitgevoerd en in januari 2015 werden er nog vermeende spionnen geëxecuteerd voor een groot publiek. Dat verzoeker, die beweerdelijk trouwde met een vrouw die haar hele leven in Baardheere doorbracht en de situatie ter plekke om veiligheidsredenen moet hebben gekend, in deze context het risico nam om Arabische les te geven aan een gemengde klas, louter omdat hij *"niet twee keer dezelfde les zou geven aan een verschillende groep"* en hij *"tijd zou besparen"* (gehoor, p. 18), wijst erop dat hij geen enkele voeling heeft met de Somalische samenleving aldaar en er ook nooit gewoond heeft. Temeer gezien uit voorname informatie nog blijkt dat dat Al Shabaab extreem achterdochtig is ten opzichte van mensen die vanuit overheidsgebied de grenzen van hun territorium overschrijden, en zeker ten opzichte van mensen die uit het buitenland komen. De vaststelling dat verzoeker hierover niets zegt is opnieuw een indicatie dat hij niet in Baardheere verbleef.

2.7. Gelet op het voorgaande is het evenmin aannemelijk dat inwoners van de stad Baardheere, die op dat moment al 7 jaar onder het strenge bewind van Al Shabaab leefden, de regels van Al Shabaab zouden overtreden door ze naar een gemengde klas Arabisch te laten gaan. Geenszins is aannemelijk dat de ouders zichzelf en hun kinderen in gevaar zouden brengen omwille van het aanleren van een vreemde taal die in hun omgeving niet nuttig is. Verzoeker verklaarde dienaangaande: *"Dat is het aanbod. Veel meisjes hebben gehoord: ze hebben me gevraagd om les te geven. Zo hebben we een groep gevormd. Deze wordt georganiseerd door mijn vrouw. (...) Mijn vrouw heeft natuurlijk contact met haar burens. Dus heeft ze een voorstel gedaan van de kinderen van haar burens. Zo is de info verspreid tussen de bewoners. Zo is de groep ontstaan."* (gehoor, p. 22). Uit verzoeker verklaringen blijkt geen enkel besef van de zware risico's van het ondernemen van dergelijke acties door zijn vrouw of haar burens. Zijn verklaringen zijn dan ook geheel ongeloofwaardig.

2.8. Het ter terechtzitting getoonde *"het originele certificaat mbt haar functie als lesgever in Saoedi Arabië"* doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangaande haar beweerdde herkomst, waaraan geen geloof wordt gehecht.

2.9. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel

1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Baardheere, Gedo, noch uit Somalië, laat staan uit een gebied waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

2.12. Alhoewel de Raad niet geheel overtuigd is dat verzoeker effectief zich blijvend vestigde in Somalië of diende te vestigen omwille van zijn repatriëring van Saoedi-Arabië naar Mogadishu, wordt anderzijds door de commissaris-generaal niet betwijfeld dat verzoeker en een deel van zijn familie daar op heden verblijven. Aldus wordt nog de veiligheidssituatie in Mogadishu beoordeeld. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat er in Mogadishu, Somalië, geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.13. De bestreden beslissing steunt bij de beoordeling van de situatie in Mogadishu op de *“COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van 19 februari 2016. De commissaris-generaal voegt bij zijn aanvullende nota nog de update *“COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu”* van 26 september 2016 (hierna: COI Focus, Mogadishu): *“Cedoca heeft zich voor dit onderzoek gebaseerd op een groot aantal publiek beschikbare lokale en internationale bronnen. Naast Somalische kranten en nieuwssites, zoals Horseed Media, Goobjoog News of Hiiraan Online, werden verschillende internationale media geraadpleegd, waaronder de British Broadcasting Corporation (BBC), Voice of America (VOA) of Al Jazeera. Cedoca deed verder een beroep op de publicaties van uiteenlopende internationale niet-gouvernementele organisaties (ngo's) zoals Human Rights Watch (HRW) of International Crisis Group (ICG), maar ook gouvernementele bronnen, zoals het Amerikaanse Department of State (USDOS) of Europese overheidsdiensten die country of origin information (COI) publiceren, en intergouvernementele bronnen, zoals de Verenigde Naties (VN) en haar verschillende instellingen of het European Asylum Support Office (EASO). Verder haalde Cedoca waardevolle informatie uit de publicaties van het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED), een Brits universitair onderzoeksproject voor conflictanalyse. Ook de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) werd nader bekeken.”*

2.14. Voorop dient te worden opgemerkt dat indien noch de Raad, noch de commissaris-generaal beweren dat de situatie in Mogadishu geheel stabiel is geworden, dan kan uit punten 1 tot 3 van de COI Focus, Mogadishu wel blijken dat na 20 jaar burgeroorlog de politieke en militaire situatie van Somalië vanaf augustus 2011 ingrijpend gewijzigd is met de verdrijving van Al-Shabaab uit Mogadishu. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit en komt ook de havenstad Kismayo in handen van de regeringsgezinde troepen, het Somalische leger (hierna: SNA) en de African Union Mission in Somalia (hierna: AMISOM). In de tweede helft van 2012 worden politieke hervormingen opgestart die op 1 augustus 2012 leiden tot de goedkeuring van een voorlopige grondwet. Na een gespannen onderhandeling tussen de verschillende clans heeft een comité van clanhoofden in augustus 2012 de volksvertegenwoordigers aangeduid. Het parlement koos op 10 september 2012 Hassan Sheikh Mohamud tot president van de republiek en begin november 2012 trad er een door het parlement goedgekeurde regering aan.

2.15. Aldus nam de controle van het SNA over het Somalische grondgebied toe. Begin maart 2014 veroveren AMISOM en het SNA bijkomend gebied op Al-Shabaab in de regio's Gedo, Bay, Bakool, Hiiraan, Galgaduud, Shabelle Dhexe en Shabelle Hoose en na september 2014 de strategische kuststeden en acht steden, waaronder de bolwerken Barawe en Adale. Ook daarna neemt de coalitie steeds nieuwe steden en dorpen in. In maart 2016 slagen veiligheidsdiensten van Puntland en Galmudug erin om een grootschalige aanval van Al-Shabaab in Mudug terug te slaan. Al-Shabaab, van zijn kant, probeert de situatie in gebieden die ze uit handen diende te geven te destabiliseren door hit-and-run-aanslagen en wraakacties. Na midden 2012 behield Al-Shabaab immers nog steeds de controle over het grootste deel van Zuid- en Centraal-Somalië en is Al-Shabaab ook nog steeds in staat spontane guerrilla-aanvallen uit te voeren. Zo voert Al-Shabaab in 2015 en opnieuw in 2016 meermaals aanvallen uit op konvooien en posities van AMISOM, waaronder in de regio's Gedo (El Adde, januari 2016 en Bardere, augustus 2016), Baidoa (februari 2016) Shabelle Hoose, Hiraan (9 juni 2016), Middle

Shabelle (mei 2016), in de stad Afgoye (februari 2016), en aanhoudend in de hoofdstad Mogadishu. Al-Shabaab oefent tevens een volledige maatschappelijke controle uit over de gebieden die ze in eigen handen heeft. Niettegenstaande Al-Shabaab wel steun van de bevolking verliest omwille van de harde bestuursstijl en het geweld tegen de burgers, geniet Al-Shabaab toch nog steeds een zekere populariteit in bepaalde delen van het land waar de concurrerende belangen van diverse machtsgroepen Al-Shabaab in de kaart spelen. De zuivering binnen Al-Shabaab als gevolg van de nieuwe pro-IS groepen is volgens de experts een verklaring voor de golf van overlopers naar SNA. In 2016 krijgt Al-Shabaab ook militair af te rekenen met clanmilities.

2.16. Ten slotte is niet onbelangrijk dat de Somalische regering meerdere keren officieel verklaarde amnestie te verlenen aan militanten van Al-Shabaab die zich overgeven (COI Focus, Mogadishu, punt 3.1.1). Uit de COI Focus, Mogadishu blijkt nog dat Al-Shabaab aanhang verliest door zich te richten op onschuldige burgers. Anderzijds werd ook vastgesteld dat soldaten omwille van de onregelmatige verloning na hun training soms vertrekken naar clanmilities of naar Al-Shabaab.

2.17. Aldus duren de gewapende gevechten buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van Al-Shabaab staan verder. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanvallen en andere vormen van geweld. Het kan dan ook niet anders dan dat UNHCR in haar richtlijnen over terugkeer naar Zuid- en Centraal-Somalië van mei 2016 stelt dat de algemene veiligheidssituatie in Mogadishu en in de rest van Zuid- en Centraal-Somalië nog steeds instabiel is. UNHCR geeft daarbij aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit “*conflict-affected areas*” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Echter nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt zowel uit de adviezen van UNHCR als uit de COI Focus, Mogadishu dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waar hij vandaan komt en met het persoonlijk profiel van de verzoekende partij. Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot de herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld nu zijn familie daar verblijft. Dat zijn oom naar Baardheere zou verhuisd zijn kan weinig geloof worden gehecht nu uit verzoekers verklaringen niet kan aangenomen worden dat zijn familie zou nalaten hem te beschermen tegen initiatieven als lesgeven aan gemengde klassen, noch zou betrokken zijn bij de gevolgen ervan voor de grotere familie. Hoe dan ook verzoeker stelt zelf dat zijn beide ouders van Mogadishu zijn en hij nog familie heeft aan beide zijden (CGVS-verhoor p. 5).

2.18. Om het reële risico voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren moeten diverse objectieve elementen meegenomen worden, waaronder het aantal burgerslachtoffers van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

2.19. Zoals hoger gesteld blijft Mogadishu onstabiel. Het is in deze context dat de veiligheidsanalyse van Mogadishu dient te worden gesitueerd. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en de update gevoegd bij de nota van verwerende partij kan blijken dat de aanslagen in Mogadishu in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, op diplomatieke konvooien en op grote zakenmensen. Anderzijds kan het geweld in Mogadishu ook de vorm aannemen van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door Al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters (COI Focus, Mogadishu, punt 4).

Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers die toevallig in de nabijheid waren of tewerkgesteld waren waar de aanslagen zich voordeden. In tegenstelling tot wat

verzoekende partij beweert, worden deze aanvallen niet geminimaliseerd, noch wordt afbreuk gedaan aan het onveiligheidsgevoel dat hiermee gepaard kan gaan. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar (COI Focus, Mogadishu, punt 4 en 5).

2.20. De Raad kan vaststellen dat de veiligheid in Mogadishu ingewikkeld en lastig blijft door de verscheidenheid aan strijdende partijen, de veelvuldige wijzigingen binnen en de overlappingsen van de verschillende groepen die voor veiligheid instaan, de verschillen in veiligheidsniveau per buurt, de mate waarin clanidentiteit de veiligheid beïnvloedt, en het feit dat de bronnen van bescherming ook de bronnen van onveiligheid kunnen zijn. Volgens de beschikbare informatie wordt de veiligheid van een persoon nog steeds in grote mate bepaald door de rol van de persoon in het publieke domein.

2.21. Het EHRM bevestigde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dat Al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Bij arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) bevestigde het EHRM dat er niet langer sprake was van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade loopt zoals bedoeld onder artikel 3 van het EVRM of artikel 15 c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn). Het "Upper Tribunal" stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en Al-Shabaab thans haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten.

2.22. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad, zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is voorts geenszins van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. Integendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Aldus blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations en van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer en elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd.

2.23. Ook de Raad van State, Nederland, stelt in zijn arrest van 23 mei 2013, nr. 201302478/1/V2: *"Door de verbeterde veiligheidssituatie reisden (ook) veel Somaliërs uit Canada, de VS en Europa naar Mogadishu, op zoek naar mogelijkheden om zaken te doen, te investeren of zich politiek te profileren. Vluchten zaten in de verslagperiode vol met Somaliërs die zich ofwel een beeld wilden vormen van de situatie of terugkeerden. Er wordt heel veel gebouwd in Mogadishu. Somalische aannemers uit Engeland slepen contracten in de wacht. Ze passen zich snel aan en nemen de onveiligheid op de koop toe. Een Nederlands-Somalische zakenman, geflankeerd door een gewapende lijfwacht, verklaarde in een uitzending van het NOS- journaal op 18 juli 2012 dat Mogadishu 'veilig' is. In de wijk Hamar Weyne was al snel geen lege winkel meer te vinden. De prijzen van onroerend goed zijn het afgelopen jaar vertienvoudigd.*

Het huren van een winkelruimte kostte in september 2011 nog 20 USD, in augustus 2012 was dat minimaal 200 USD. De wegen van en naar het vliegveld zijn ten opzichte van de vorige verslagperiode enigszins verbeterd. Wel zijn er nu veel files en verkeersopstoppen, zoals bij het K4-knooppunt waar vijf wegen samenkomen."

2.24. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde informatie - "Artikel van *"The Guardian"*, dd. 22 januari 2016", "Artikel van *"The Telegraph"*, dd. 26 februari 2016", "Artikels *"NDTV"* en *"Garowe"* dd. 11 april 2016" en "Artikel *"Newsweek"* dd. 19 april 2016", "Artikel *Al Jazeera*, dd. 2 juni 2016", "Artikel *"De Morgen"* dd. 25 juni 2016", "Artikel *"De Morgen"* 26 juli 2016" - toont niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. De in de artikelen aangehaalde incidenten bevestigen immers het patroon van geweld in Mogadishu dat hierboven wordt beschreven, namelijk enerzijds complexe aanslagen, die in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen en anderzijds doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. De aanval op een restaurant aan het strand op 21 januari 2016 wordt aangehaald in voornoemde gehanteerde informatie, het incident op 26 februari 2016 betreft een aanval op het SYL hotel, dat tegenover het presidentieel paleis is gesitueerd en wordt bezocht door overheidsambtenaren en zakenlui, het restaurant waar op 11 april 2016 vlakbij een bomauto ontplofte, lag dicht bij het "*municipal government*" gebouw en de aanval door Al-Shabaab op 18 april 2016 betrof een overheidsvoertuig. Deze incidenten liggen dus in het verlengde van voorgaande motivering. Het "*UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia* dd. 16 mei 2016" werd hoger reeds betrokken bij de beoordeling van de veiligheidssituatie van Mogadishu.

2.25. De overige elementen en middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

2.26. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit voorgaande bevindingen kan niet afgeleid worden dat de actuele situatie in Mogadishu beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.27. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.28. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.29. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK